

Lwów, dnia 5. września 1903.

Aleg. 137

S p r a w o z d a n i e

Wydziału krajowego w sprawie zakupna od gminy miasta Drohobycza domu, zbudowanego na szpital i zezwolenia rozszerzenia tego budynku.

Wysoki Sejmie!

Szpital powszechny w Drohobyczu mieści się w budynku będącym własnością miasta Drohobycza a fundusz szpitalny opłaca miastu tytułem czynszu za budynek szpitalny rocznie 2700 koron i podatek wynoszący 877 koron, razem więc 3577 koron.

Prócz stałego i nieumniejszającego się obciążenia funduszu szpitalnego powyższemi opłatami, przedstawia nadto stosunek czynszowy szpitala do miasta tę niedogodność, że w razie zachodzącej potrzeby wkładów na większe konserwacje lub ulepszenia szpitala a jak obecnie na niezbędne rozszerzenie jego, gmina nie chce czynić wydatków, które są dla szpitala niezbędne, a fundusz szpitalny przyjmując je na siebie, robiłby wkłady i musiałby meliorować przedmiot będący obcą własnością. Pragnąc uchylić ten niekorzystny stan rzeczy, wdrożył Wydział krajowy, po poprzednim zbadaniu przez swój organ techniczny stanu budynków, rokowania z gminą Drohobycza o zakupno gmachu szpitalnego na własność szpitala. Po dłuższych bo przeszło dwa lata trwających pertraktacjach, przyszła do skutku umowa między Wydziałem krajowym a gminą Drohobycza, mocą której miasto sprzedaje funduszowi szpitalnemu gmach szpitalny za kwotę 50.000 koron.

Interes ten uważa Wydział krajowy za korzystny, zaciągając bowiem pożyczkę spłacalną w 22 latach, przypadnie funduszowi szpitalnemu opłacać tytułem procentu i amortyzacji kwotę o 77 koron niższą od opłat dotychczasowych (opłata podatków odpadnie) gdyby zaś pożyczka zaciągnięta została na okres nieco dłuższy np. 34½ letni opłata roczna wynosiłaby tylko kwotę 2.750 koron, zatem mniejszą o 827 koron od opłat dotychczasowych. Po upływie lat amortyzacyjnych ciężar ten dla funduszu szpitalnego odpadnie zupełnie. Z tych więc powodów Wydział krajowy uprasza Wysoki Sejm w końcowym wniosku o upoważnienie do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, by po uwzględnieniu różnicy kursu i innych kosztów można było z niej uzyskać kwotę 50.000 koron.

Szpital w Drohobyczu nieustannie przepełniony wymaga niezbędnie rozszerzenia oraz niektórych ulepszeń, a przedewszystkiem dokładnego odosobnienia dotkniętych chorobami zakaźnymi. Uzyskanie odosobnionego pawilonu izolacyjnego da się z łatwością przeprowadzić przez przeniesienia z budynku głównego ubikacji przeznaczonych do użytku administracyjno-gospodarskiego i sali operacyjnej. Dla pomieszczenia zaś tych przenieść się mających ubikacji, musi się rozszerzyć gmach główny przez przybudówkę skrzydła jednego, której koszt w przybliżeniu wyniesie około 30.000 koron.

Połowę kosztów przybudowy w myśl postanowień ustawy z dnia 28. lipca 1897 roku pokryje gmina.

Inne ulepszenia, jak urządzenie kanalizacyi, urządzenie wodociągu i łazienek, nakrycie dachu nową blachą i inne drobniejsze pokryje szpital z zasobów funduszu rezerwowego.

Wydział krajowy uprasza przeto:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zakupu budynku szpitalnego od gminy miasta Drohobycza za kwotę 50.000 koron.
2. Sejm uznaje potrzebę rozszerzenia szpitala o 30 łózek.
3. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka się okaże potrzebną na zapłacenie ceny kupna i połączonych z tem wydatków oraz na rozszerzenie szpitala przez przeniesienie z niego wszystkich ubikacyi administracyjno-gospodarskich.

Marszałek krajowy:

S. Badeni m. p.

Sprawozdawca:

Mieczysław Onyszkiewicz m. p.

Członek Wydziału krajowego.